

[Westermann.]

Grader i de to Værn er forskellig, hvorved ogsaa Pensioneringen af de paagældende vil blive vidt forskellig med den Regel, der er givet nu.

I det Lovforslag, der foreligger her, finder man mange Steder Bestillingstillæg, til Dels af betydelig Størrelse, uden at man i og for sig kan motivere, hvorfor de ikke er puttet ind i Lønningerne, men vi, der arbejdede med det, ved det, og i hvert Fald kan det ikke være nogen Hemmelighed, at de alene er givet, fordi Ministerlønningerne lægger et Tag over Tjenestemændenes Grundlønninger. Da Ministrene ikke har Reguleringstillæg og andre Tillæg, har de højere Tjenestemænds Lønninger, allerede inden vi begyndte paa dette Arbejde, ligget over Ministrenes Lønninger, og da de gør det, og da den Ændring, der nu vil blive foretaget, bevirker, at et endnu større Antal Tjenestemænd kommer til at oppebære en Løn, der ligger over Ministerlønningerne, vilde jeg finde det naturligt, at der blev fremsat et Forslag til en ny Ministerlønningslov, saa Ministerlønningerne ikke kom til at lægge dette trykkende Tag over Tjenestemændslønningerne. Jeg tror, enhver vil erkende, at de Ministerlønninger, der betales i Dag, er fuldkommen forældede og slet ikke passer til det nuværende Prisniveau.

Fra konservativ Side har vi i Kommissionen stillet Forslag om en Revision af Honorarer og visse Bestillingstillæg med Forhøjelser for Øje. Vi har erkendt Urimegheden i en ensartet procentvis Forhøjelse, fordi disse Honorarer er fastsat paa forskellige Tidspunkter og forskellige Lønniveauer, og vi har derfor tiltraadt den samlede Kommissions Udtalelse i Indledningen til 2den Betænkning, som gaar ud paa, at man forventer en Revision foretaget f. Eks. i Lønningsraadet. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister snarest at faa denne Revision gennemført.

I sin Fremsettelsestale den 5. April i Aar i dette høje Ting udtalte den højtærede Minister, Folketingstidende Sp. 4122 — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Steder —:

„For det andet er der foretaget saadanne Ændringer i de Intervaller, der er opført i Reguleringstillægsskalaen, at Udgiften ikke uvæsentlig forøges ved, at de højere lønnede Tjenestemænd efter den nye Skala faar et væsentligt større Reguleringstillæg end efter den gamle. Det maa imidlertid indrømmes, at Ændringerne paa dette Punkt er principielt berettigede, idet der igennem Krigsaarene

er foregaaet en betydelig Nivellering imellem de højere og de lavere lønnede Tjenestemænd.“

Denne Udtalelse af den højtærede Finansminister om, at denne Ændring af Reguleringstillægsportionerne er principielt berettiget, grundet paa den vældige Nivellering nedad, der er sket mellem højere og lavere Tjenestemænd i Besættelsesperioden, kan jeg kun hilse med den allerstørste Glæde. Jeg vilde blot have ønsket, at dette Synspunkt havde været repræsenteret af andre end de Konservative inden for Lønningskommissionen, saa tror jeg, Arbejdet paa mange Maader var gledet lettere.

Jeg er ogsaa overordentlig glad over følgende Udtalelse af den højtærede Finansminister — den findes Sp. 4127 i Folketingstidenden —:

„Det er utvivlsomt rigtigt at give Videnskaben en saa god Placering i Samfundet som muligt.“

For den videnskabelige Uddannelse og den videnskabelige Forskning bør der gøres alt for at holde vort nuværende høje Stade. Det har hidtil — og ogsaa i Kommissionen, mener vi — skortet paa Forstaaelse af dette vigtige Spørgsmaal.

Men saa er der til Gengæld ogsaa nogle mindre Uoverensstemmelser mellem os og den højtærede Finansminister. De er ikke af saa principiel Karakter. Den højtærede Finansminister siger — det staar i Folketingstidende Sp. 4125 — at det i og for sig

„havde været at foretrække, ogsaa af administrative, men tillige af saglige Grunde, om Reglerne for samgifte var udformet saaledes, at hver af dem opnaaede et Reguleringstillæg paa $\frac{2}{3}$ af det fulde Tillæg, saaledes at to samgifte Tjenestemænd vil faa det samme som før deres Ægteskab.“

Naar den højtærede Finansminister siger, at det af saglige Grunde vilde være at foretrække, kan jeg ikke helt give den højtærede Minister Ret heri. Normalt er Forholdet det, at Staten giver en Tjenestemand, der gifter sig, $\frac{1}{3}$ Reguleringstillæg mere, end han faar som ugift. Naar den højtærede Minister siger, at to samgifte Tjenestemænd kan faa det samme, som de fik før deres Ægteskab, er dette derfor kun rigtigt under Forudsætning af, at de begge var ugifte i Forvejen. Men saafremt den ene var Enkemand eller fraskilt med egen Husstand, havde han det fulde Reguleringstillæg, og i saa Tilfælde skal han afgive $\frac{1}{3}$ af sit Reguleringstillæg, saaledes at Staten ligefrem kommer til at tjene paa Ægteskabet i Stedet for at komme til at